

СТРАТЕГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА

В сучасних умовах до одного з ключових чинників у забезпеченні якості соціально-економічного розвитку в країні належить інноваційна активність підприємств на національному та регіональному рівнях. Під таким видом діяльності розуміється інтенсивність здійснення економічними суб'єктами сукупних робіт з розробки та впровадження інновацій для підвищення конкурентоспроможності виробленої продукції та збільшення обсягів її реалізації на міжнародному та національному ринках. Успіхи у підвищенні інноваційної активності підприємств і в інноваційному розвитку промисловості в цілому, є основою для прискорення науково-технологічного прогресу та соціально-економічного розвитку, що сприяє появі нових виробництв і сталому функціонуванні всіх галузей економіки.

Одним з основних принципів, що забезпечують стійкий розвиток, є стратегічне управління компаній. В умовах твердої конкурентної боротьби й швидкозмінливої ситуації на ринку компанія повинна не тільки зосереджувати увагу на внутрішньому стані справ, але й виробляти довгострокову стратегію, що дозволяла б устигати за змінами, що відбуваються в її оточенні. Тому різко зростає значення впровадження стратегічного управління на підприємстві, що включає в себе постійний стратегічний аналіз внутрішнього й зовнішнього середовища підприємства й відбиття його в стратегії економічного розвитку підприємства [3].

Інновації традиційно розглядаються як один з основних факторів підтримки високих темпів економічного розвитку в умовах ринкової економіки. Тому, узагальнюючи дослідження процесу становлення

інноваційної моделі економіки України, фундаментальними причинами уповільнення інноваційного розвитку вітчизняних підприємств варто визначити крайню обмеженість бюджетних можливостей та інвестиційну непривабливість української економіки з точки зору припливу в її наукоємні сегменти вітчизняних та іноземних інвестицій. Крім того, формальна орієнтація на інноваційну модель розвитку практично не дає можливості вирішувати поточні, а тим більше перспективні соціально-економічні завдання переходу до інноваційної економіки. Але, незважаючи на означені проблеми, інноваційна компонента залишається найбільш вагомим засобом підвищення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств та важливим фактором забезпечення зростання економіки України в цілому [2].

Високий ступінь невизначеності й викликаний нею ризик інноваційної діяльності, у нових економічних умовах на Україні, обумовлюють необхідність удосконалювання методів прийняття управлінських рішень щодо вибору варіантів розвитку на базі інновацій. Ці інновації, насамперед, сприяють накопиченню позитивних еволюційних якостей організацій, які реалізують інвестиційні проекти, підвищують обґрунтованість прийнятих розв'язків, дозволяють планувати й проводити комплекс заходів, спрямованих на запобігання, зниження або компенсацію ризику, який, у свою чергу, викликаний несприятливим впливом зовнішнього середовища різних етапів і стадій реалізації інвестиційних проектів. Такі стратегічні підходи забезпечать довгострокову інвестиційну привабливість підприємствам, що впроваджують інновації на основі власного інтелектуального капіталу.

Отримання різного роду технологічних і організаційних переваг над конкурентами є основною функцією інтелектуального капіталу, реалізація якої сприятиме зміцненню конкурентного статусу підприємств у сучасних економічних умовах. Для цього, насамперед, необхідно мати чітке визначення інтелектуального капіталу, досліджувати його структуру, вдосконалювати методи його вимірювання та оцінки.

Отже, включення інтелектуального капіталу до складу факторів виробництва поряд з фізичним капіталом, землею і працею породжує проблему його оцінки, обліку та переносу вартості інтелектуальних ресурсів на вартість виробленої продукції. Вартісна оцінка та облік інтелектуального капіталу організації необхідна для управління ним як одним з ресурсів виробництва з метою прийняття управлінських рішень про ефективність застосування інтелектуальні ресурси та активізації процесів залучення інновацій у виробничо-господарську діяльність підприємств. Саме ці стратегічні підходи забезпечать довгострокову інвестиційну привабливість підприємствам, що впроваджують інновації на основі власного інтелектуального капіталу.

Список використаних джерел:

1. Іванілов О.С. Формування стратегії підприємства на основі пріоритетів розвитку / О.С. Іванілов // Монографія. – Харків: Видавництво «НТМТ», 2009. – 120с.
2. Основи інтелектуальної власності / В.А. Бабенко, Н.Г. Омелян-Скирта. – Дніпропетровськ: Видавництво ПДАБА, 2011. – 140 с.
3. Федулова Л. Перспективи інноваційно-технологічного розвитку промисловості України / Л. Федулова // Економіка України. – 2008. – № 7. – С. 24 – 36.